

[Rønhoft]

grænse, som er sat for, at man kan være omfattet af ordningerne, men hvor alternativ indtjening på en animalsk produktion gør, at de, skønt de hverken er i likviditetsvanskeligheder eller er uden skatteevne, alligevel er berettigede til at modtage støtte. Omvendt er der landmænd, som med 29 pct.s tørketab allerede af den grund er udelukket fra ordningen, skønt de på grund af andre aktiviteter har haft en meget negativ indtjening og hverken har skatteevne eller likviditet. Og sådan kunne jeg blive ved.

Jeg nævnte før, at andre befolkningsgrupper kunne komme i den situation, at de med en ordning som denne her ville være berettigede til at sige: Vi er lige så klemte som andre. Lad mig som eksempel nævne grænsehandelen, der over night har været ude for politiske beslutninger, som medførte, at hele forretningen gik i stykker. Der var ikke tørkeordninger til dem. Eller håndværksmestre, maskinhandlere og vognmænd osv., som måske lige så berettiget kunne komme i dag og sige: Jamen når den ene gruppe kunne få, hvorfor kan vi så ikke få?

Men jeg vil alligevel pege på nogle store forskelle, som gør, at Det Konservative Folkeparti kan gå ind for disse forslag. Landbrugets produktion er og har altid været af stor samfundsøkonomisk betydning. Der er stor beskæftigelse, og der er stor valutaindtjening. Det betyder ikke, at andre befolkningsgrupper og andre erhverv ikke har haft en tilsvarende betydning. Der er en række unge landmænd, som har etableret sig inden for de seneste år, og som ikke har haft en jordisk chance for at få tid til at konsolidere sig. Ofte står unge jo, når de har etableret sig, med store investeringsopgaver, og inden disse var begyndt at give afkast, meldte tørken sig.

Der er også det specielle ved en landbrugsvirksomhed, at hjemmet og arbejdspladsen er én og samme enhed og omfattet af de samme panterettigheder. Der er altså tale om en ekstraordinær situation, hvad alt andet lige alle er enige i.

Jeg tror heller ikke, andre erhverv finder det særlig ønskværdigt at være omfattet af politisk fastsatte vilkår i den udstrækning, som landbruget er. Man er bundet op i politiske krav til både mængder og priser. Man står altså i en ret bundet situation og kan hverken regulere sig ud af det ved at producere mere eller ved at

forhøje priserne, som markedsvilkårene i enhver anden situation ville få én til at gøre.

Vi står altså her i en afbalanceret ordning, hvor jeg godt kan forstå at nogle gerne så der var flere midler til rådighed, men hvor man netop må tage hensyn til, at ikke alle skal kunne komme med tilsvarende berettigede krav og sige: Vi vil også have.

Der er også det specielle, at både grovvarefondene og EF yder en ikke ubetydelig støtte til denne ordning. Skatteyderne bidrager på denne måde mindre, end man har set ved tidligere ordninger, og mange af disse ordninger, som der også er tale om, er lån, som skal betales tilbage.

Jeg vil ikke afvise, at der kan opstå ønsker om ændringer under udvalgsbehandlingen, men Det Konservative Folkeparti vil gerne under udvalgsbehandlingen se på, om der skulle være behov for ændringer, men det sker under forudsætning af, at det ligger inden for rammerne af det, der er afsat til lovforslagene. Jeg håber på en hurtig udvalgsbehandling, for det haster over for de betrængte landmænd.

Mejdahl (V):

Det har været sværere i år at holde festtaler og skabe feststemning ved eftersommerens høstfester, end det har været før. Selv om landbruget før har oplevet vanskelige produktions- og bjærgningsvilkår, har lønnen for sliddet som oftest været større. Og det siger sig selv, at meget høstbesvær overvindes lettere og med bedre humør, hvis høsten fylder siloen, som den plejer.

Bonden og alle andre er endnu en gang blevet mindet om, at vi ikke er herre over liv og vækst, uanset hvor meget vi stræber efter det. Den lektie er svær at lære, og jeg skal da også nok være forsigtig, når jeg siger, at den måske somme tider kan være nyttig at lære ikke kun for bønder, men for os alle sammen.

Her er vi efter min mening inde ved kernen og årsagen til, at regeringen har lagt en tørkepakke på Folketingets bord.

Naturkatastrofer eller det, der for nogle ligner en sådan, kan ingen tage højde for. Naturlovene kan ikke ændres, hverken med simpelt eller med kvalificeret flertal – heldigvis – men vi kan måske lindre følgerne en smule.

Da koldt og fugtigt vejr den 13. maj blev afløst af varme og grødevejr, tegnede alt igen til